

(brak relacji, wypisów nie dokonano)

+
KOKOSZKO *Jedwiga*
zd. Marchlewnke
pn. "Węstew"

fol. brak

GL

W- we

2362¹/WSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — KOKOSZKO Jedyne
ad. Mordulewicz
p. „Nacław”

2362/WSK

I/1. Relacja —

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora —

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację ✓

III/1 — Materiały dotyczące rodziny relatora —

III/2 — Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 — Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III/4 — Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 — inne... —

IV. Korespondencja —

.....
.....
.....
.....

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓ 3.

VI. Fotografie — 1 broż |

II Materiały uzupełniające relację

- A.K. Kument, Kokosko Jadwiga (biogram), „Słownik biograficzny konspiracji wewnętrkiej 1939-44”, t. 1. k. 1.

KOKOSZKO JADWIGA 131.72
z domu **MARCHEWSKA** (1914—1943),
pseud. **Wacław**.

Urodzona 23 grudnia 1914 r. w Warszawie, córka Adama, kelnera, i Weroniki Łukaszuk. Od 1928 r. uczyła się w Gimnazjum im. Klementyny z Tańskich Hoffmanowej i tam w czerwcu 1933 r. otrzymała świadectwo dojrzałości. Studia na Wydz. Prawa UW mogła jednak podjąć dopiero w październiku 1934 r. z powodu choroby i trudnych warunków materialnych. W czerwcu 1938 r. uzyskała dyplom mgr. praw i podjęła studia doktoranckie na seminarium prawa karnego. Jednocześnie do wybuchu wojny była aplikantką w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie.

W czasie okupacji niemieckiej mieszkała przy ul. Chełmskiej 38. Po śmierci męża Witolda (dowódcy GL dzielnicy

Praga, powieszono go przez Niemców 10 października 1942) zapisała w pamiętniku: „los pozostawił mnie przy życiu po to, żeby było komu wcielić w czyn jego zamiary i cele, do których dążył”. Przybrała po mężu pseud. **Wacław** i wiosną 1943 r. kierowała sekcją kobiet GL w dzielnicy Powiśle, według niektórych źródeł wchodząc jednocześnie w skład Komitetu Dzielnicowego PPR Powiśle. Jej mieszkanie stało się lokalem konspiracyjnym sztabu Okr. Warszawa GL, mieścił się tam także magazyn broni i archiwum, zaś K. była „kimś w rodzaju adiutanta” Henryka Sternhela, dowódcy Okr. Warszawa GL. Od kwietnia 1943 r. żołnierz grupy specjalnej (specgrupy) dzielnicy Powiśle, w maju tego roku przeszła do nowo utworzonej specgrupy Okr. Warszawa GL. Uczestniczyła w kilku akcjach bojowych. Jednocześnie była oficerem informacyjnym dzielnicy Powiśle, a od czerwca — oficerem informacyjnym w dowództwie Okr. Warszawa GL.

Aresztowana z bronią w ręku 15 lipca 1943 r. w swoim mieszkaniu (w czasie rewizji znaleziono magazyn broni oraz archiwum) i przesłuchiwana w siedzibie Gestapo w Al. Szucha, 23 lipca została osadzona na Pawiaku i — zapewne w październiku 1943 r. — rozstrzelana.

Pośmiertnie odznaczona Krzyżem Grunwaldu III klasy.

Imieniem K. i jej męża nazwano ulicę w Warszawie.

Dubacki L. *Jadwiga Kokoszko* [w:] *PSB*, t. XIII, Wr. 1967 (tu mylnie nazwisko panięskie: *Marchewka*); *Enc. Warsz.* (tu mylna data aresztowania: 15 czerwca i inna data śmierci: 10 ? sierpnia); — *AUW: RP-UW* (akta studenckie) nr albumu 45192; *CAW*: akta okupacyjne 62, k. 34, 75, k. 90—91; — *Domańska Pawlak*; *Juryś R.* „*Wacław*” [w:] *Byli wśród nas* (oprac. B. Jurkowska, W. Michalska), W. 1958, s. 176—183; *Hillebrandt, Jakubowski Warszawska* (tu mylna data aresztowania: 16 lipiec); *Nienakowski S.* *Odwet i walka*, W. 1981; *Sowińska S.* *Lata walki*, wyd. 2, W. 1957 (tu mylne imię *Wacława* i nazwisko panięskie: *Marchlewska*); *Strzembosz Oddziały*.

biograficzny
„Słownik konspiracyjny warszawskiej 1938-44” t. 1.
Andrzej Krogulski, Kument

KOKOSZKO JADWIGA 1914-43
z domu MARCHEWSKA (1914—1943),
pseud. Waclaw.

II/2

Urodzona 23 grudnia 1914 r. w Warszawie, córka Adama, kelnera, i Weroniki Łukaszuk. Od 1928 r. uczyła się w Gimnazjum im. Klementyny z Tańskich Hoffmanowej i tam w czerwcu 1933 r. otrzymała świadectwo dojrzałości. Studia na Wydz. Prawa UW mogła jednak podjąć dopiero w październiku 1934 r. z powodu choroby i trudnych warunków materialnych. W czerwcu 1938 r. uzyskała dyplom mgr. praw i podjęła studia doktoranckie na seminarium prawa karnego. Jednocześnie do wybuchu wojny była aplikantką w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie.

W czasie okupacji niemieckiej mieszkała przy ul. Chełmskiej 38. Po śmierci męża Witolda (dowódcy GL dzielnicy

Praga, powieszono go przez Niemców 16 października 1942) zapisała w pamiętniku: „los pozostawił mnie przy życiu po to, żeby było komu wcielić w czyn jego zamiary i cele, do których dążył”. Przybrała po mężu pseud. Waclaw i od wiosny 1943 r. kierowała sekcją kobiet GL w dzielnicy Powiśle, według niektórych źródeł wchodząc jednocześnie w skład Komitetu Dzielnicowego PPR Powiśle. Jej mieszkanie stało się lokalem konspiracyjnym sztabu Okr. Warszawa GL, mieścił się tam także magazyn broni i archiwum, zaś K. była „kimś w rodzaju adiutanta” Henryka Sternhela, dowódcy Okr. Warszawa GL. Od kwietnia 1943 r. żołnierz grupy specjalnej (specgrupy) dzielnicy Powiśle, w maju tego roku przeszła do nowo utworzonej specgrupy Okr. Warszawa GL. Uczestniczyła w kilku akcjach bojowych. Jednocześnie była oficerem informacyjnym dzielnicy Powiśle, a od czerwca — oficerem informacyjnym w Dowództwie Okr. Warszawa GL.

Aresztowana z bronią w ręku 15 lipca 1943 r. w swoim mieszkaniu (w czasie rewizji znaleziono magazyn broni oraz archiwum) i przesłuchiwana w siedzibie Gestapo w Al. Szucha, 23 lipca została osadzona na Pawiaku i — zapewne w październiku 1943 r. — rozstrzelana.

Pośmiertnie odznaczona Krzyżem Grunwaldu III klasy.

Imieniem K. i jej męża nazwano ulicę w Warszawie.

101. MN 42

Dubacki L. *Jadwiga Kokoszko* [w:] *PSB*, t. XIII, Wr. 1967 (tu mylnie nazwisko panięskie: Marchewka); *Enc. Warsz.* (tu mylna data aresztowania: 15 czerwca i inna data śmierci: 10 ? sierpnia); — *AUW: RP-UW* (akta studenckie) nr albumu 45192; *CAW*: akta okupacyjne 62, k. 34, 75, k. 90—91; — *Domańska Pawiak*; *Juryś R. „Waclaw”* [w:] *Byli wśród nas* (oprac. B. Jurkowska, W. Michalska), W. 1958, s. 176—183; *Hillebrandt, Jakubowski Warszawska* (tu mylna data aresztowania: 16 lipiec); *Nienajtowski S. Odwet i walka*, W. 1981; *Sowińska S. Lata walki*, wyd. 2, W. 1957 (tu mylne imię: Waclawa i nazwisko panięskie: Marchlewska); *Strzembosz Oddziały*.

„Słownik biograficzny konspiracji warszawskiej 1938-44” t. 1.
Andrzej Kryzstof Kunert

T. 2362 IWK

GL
N-wa

KOKOSZKO Jadwiga
z d. Marchlewska
ps "Naclan"

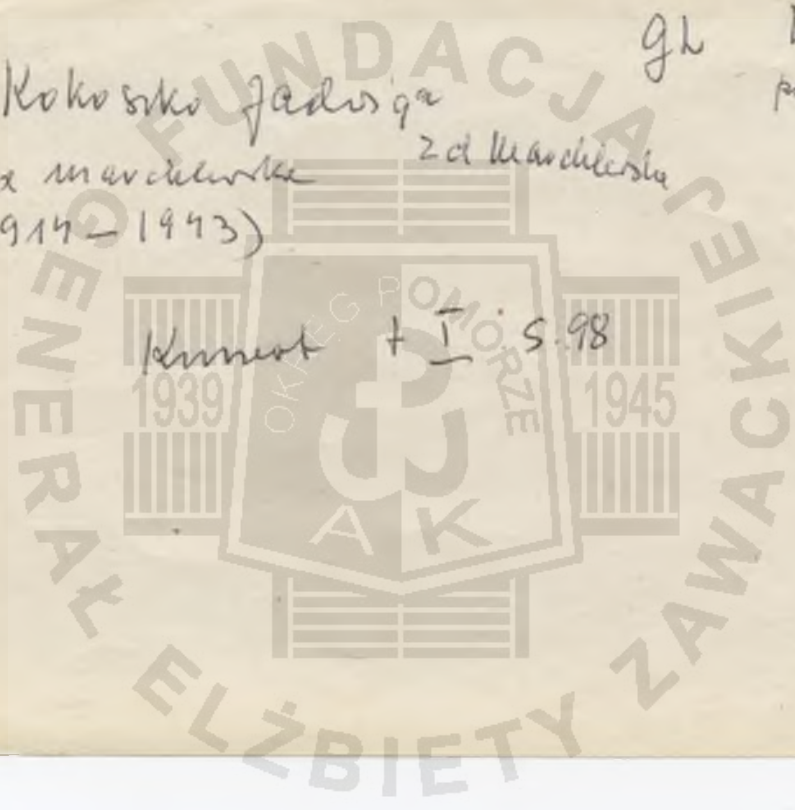
✓ Nazwiskowe karty informacyjne

1

Kokosko Jadwiga
za macierzyńską
(1914-1943)

gh
lwa
pne 17K
Zd Macierzyńska

1939 OKRĘG POMOCZE 1945
Kamień + I.S. 98
AK

2

GL

† KOKOSZKO Jadwiga ps. „Kacjan”

Jadwiga KOKOSZKO (ps. Waclaw) — działaczka PPR i Gwardii Ludowej, żona Witolda Kokoszki, komendanta GL na Pragę, straconego w egzekucji przez powieszenie 16 X 1942. Jadwiga areszt. w lipcu 1943, obarczona ciężką sprawą, zakuta w kajdany przechodziła szczególnie wyrafinowane przesłuchania w Gestapo. Umiała się zdobyć na bardzo mocną, dzielną postawę. Jesienią 1943 została rozstrzelana.

• Zob. „Cztery dni ostrego dyżuru”
„Izobitki” Anna Superska-Słomicka
Tyg 1988
„Czytelnik” Warszawa 1989 str 299

"i" 3.
+1943

GL

ŁOKOSZKO JADWIGA
ps. "Wacława"

Działaczka konspiracyjna. Była łączniczką GL
Po straceniu matki Witolobe przyjęła jego
pseudonim i uczestniczyła w akcji bojowej
"specgrupy Sztabu głównego. 2 grudnia
w ramach Getta w 1943r. Odznaczona Krzyżem
Gwiazdki III kl.

Zob. Śladzi: J. Polska historia '73 ruc
Warszawa, 1986, s. 243

B. FAPAK

A. Roj, 98.

T: 2362/WSK

GL
W-we

KOKOSZKO Jędrige
ps. "Wacław"

- broń ukryta w domu odwetowej
15 VII 1943 r. - obrucano granatami i
ostrełano przy ul. Wilczej kolegium S.A.

Zob. Głosy „Oddz. GL i AL”, W-we 1963,
s. 28.

T: 2362 / WSK

P.P.R.-GL
Okr.
Warszawa

+
Kokoszko Jadwiga
ps. "Wacława"

Absolwentka Wydz. Prawa UW. żona Witolda Koko-
szki aktywisty PPR, powieszono go w X 1942r. Sama
też z PPR walczyła w jej szeregach. Była Techniczka
GL uczestniczyła w akcjach bojowych, opacz. 52.91.
15 VII 1943r gestapowcy przyszli po nią do domu,
pohitali ich ogniem z pistoletu. Przeszła przez
tortury na bruku Pawiaku - zajętym w ruinach getta.
Odkryta została krzyżem Grunwaldu III W.

Źob. Jerzy Ślaski „Polska Walcząca” Tom III str. 243

M.H. 20021. Wyd. Inst. Wydawn. „Pax” W-a 1985r.

KOKOSZKO Jadwiga

